

22.

Špicar Jaka

Triglav. Igra za sokolsko mladino v 4. delih. –

78 str.

ID = 10905140

22

Triglow

Triglar.

Igra za polnoletne mladince v štiri delih.

Spica J. Spica

Orke.

Plikan Orke,

Fuzina, bogles

Faney

Fine } obrci

biha }

Kralj Triglav

Kraljica rici

Vesica majarke

Triglavski oganj

Plisicki spavac

obrui, rici, Loholi, Loholne, maršicaj, Secu

I.

Ozadi pshujinas. Na desni strani: krene hris, pred njo biza.
Za hris in na levi strani: lista gnoj u doize hris. Pogor
popoldne. V daljavi se vidi Triglar, heker u manu haje iz
Radovlje ali Luce.

1. gnoj.

Krene in Fuzinar.

(skopita pred hris u pogorju)

Krene: Tejbi hris, tejbi hris,
pudragi moj Fuzinar,
cipra si vedur, ^{nikur} gnoj, rad
zabujim hrisi goldinar.
A qui, das ti bodet gnoj
na roje stua hris - - - ? (skopje gnoj.)

Fuzinar: Ne bo ti jel, ejvsten ti
zabujeb u obeta.
In tejbi tebi ne bo ti,
ho rajen si ze hris,

sluzgaci je za tebe,
 hi hodi isto z noce,
 a to, hi rajem si garas,
 poznaš svetico sbalo,
 nacuhel jito meloicil broi,
 da bo zjedroscalo.

Ance: jol ne poznaš, jol ne poznaš!

To ptica je poverdne
 in bishrocha, urma je,
 a risarats konaj vidua.

To ni, hol nci naradui prav
 in dolgurepa nahas,
 premisti, da to rohd je,
 je ptica polnea, zroha.

In je nji loviti ni telu,
 hohu ~~in hoh~~ ~~in hoh~~ ~~in hoh~~ domuro

bejarov in nararuo je, -
 hujpoda prizastara.

Pa kolikor ^{ste} ubliže,
da beba bi jela bito ?

Fuzinar: Povej prijatelj, ej povej!

Arne: Povejtemi ~~ste~~ sterilo!

Fuzinar: Sedaj sterila si ne vem,
a ubiže jela bom mnogo.

Veliki jela in sproščaj jela.
Velikim mi žalost.

Arne: Če opazeto priznao pravi,
čemu ~~ste~~ ^{si} ~~sterilo~~ ^{ran} ~~sterilo~~ ^{sterilo} bode ?

Čemu poboli - pliči, ran ? (Pitusa j glava)

Fuzinar: Gij, starega prismođa!

Hay bito more teta mar,
žalost jela pobehujem.

Naloga je, da opazim jela - -

Arne: Ta, da govoril je čujem!

Fuzinar: A, jaz bi plačam bps denar!

ba leva ali splod -

26

Čimvaci jela njamis pa dobiš
zate čimvaci pa namsujo.

Čine:

Pa kaksine hvicete, gospod,
le žive ali ubite?

Frjoman:

Ah, žive! ¹ ² ³ Ne beže to!
Le ubite pimenite.

Licu nam pa lahko povem
zeloj jela potekujem:

Postal sem zeloj bogat gospod,
z gospodo se obenjam,
ni zgradil sem si velike gradu,
v njem kvar pisenus roba
le hroem jo ppenit.
kvar jo pedanjo doba.

I poholehim ppenim hroem jo
pa atemah ~~obgjo~~ pkrantiti
da neka, hodu vanjo obgjo to
preč mazel to uganiti,

heko jaz mislim, halo da sem,
 Tega ~~heko~~ je heko meni,
 drugje danes nihče ne
 je mo nihje ne zmeui.

Če pa mišljene jaz tak
 na jasno demostrirovam
 pa vendar se mogoče je
 da p. tem kaj profitiram.

Arne:

~~glede~~ ~~ga~~ govoril, če to ~~to~~ ran pa
 le me to sbrdoralo,
 če ravno to mogoče ran
~~ne bi profit~~ dobiček bi jemalo?

Fuzinar:

Orheje ne, kaj bolje bi!
 Če o kran mi to če biti,
 potem Arne, bi moral pač
 se man ^{mi} ~~na~~ ^{na} ~~pa~~ ^{gloriti}.
 da j. ujimi druge robe buri
 lepo iztapičeval,

laho ljudei,
~~ni~~ nebeje, kot rîce jûn bo
o sebi infamiral.

Na ta način i tebi bo
spet nerlo lepo dobiček,
ker boš dobil za lice, ipet
prav eden izkupičak.

Luce:

Če ga teko, ali tako:
Pohote ali mane!

Luce de lepo dobiček je,
če vs razmere dane.

Fujinar:

Toda sedaj, sokolor tryp,
ni lepilo mi nalovi!

Pa kimalo, vs, ker se mudi, (dunda uho)

Tedaj bog te blagolovi! (bedide)

2 prizai

Luce potem rîsica - majarka

Luce (glede nebojčara za osehajjdim Fujinayim, potem):

Toda sedaj sokolor tryp,

ni lepi, da bi bili,
 svet da pokoli lahko se
 kol muke bi ločili,
 Reci mi je pač kernalu kaj
 ni tudi naravnost,
 a predur naravnost je
 menično zvržen - - ?
 Sokolov kraj! - kraj glava
 ni s tem lahko zadržim,
^{Če ni}
~~zato~~ zabav ~~ni~~ ni kraj
 z ~~skrajno~~ presidno, svetlo zadržim.
 Kralj je bil do te mere!
 Zabaj bi teh ne zadržim?
 Zabaj bi bližnjemu kraj
 ni same ne opazim.
 On naj pa s svojim perjem se
 sokolstvom razkrija
 ni naj pa svet, kakor je

4 r. podobí stave, sključene žene,

Věsta-máryka

soj novi plašić plućas. (Hoće štī, kīc.)

Am (pīde j gōpje, vīdi Brute ni opije):

He, he ' Amē,

prīaboj ū

Amē (ni opje, he vīdi, star jīmbī, hōc jopel oditi i kīc.)

Vesīca (j pīde plīje): Hoj i kīc. u mīndīfī?

Amē: a ti ni, glij,

soj nīsem pīj

quar moget razlōvīsti. (obstōpī pīd kīc.)

Pa hoj j gōrī

pī' bēlem dūc

te, vesīca, j pīgnalo?

Vesīca:

Kuāpna j

pīdite me

na pīpīctō mēlo.

En' quar tū pīm

relī, noj quī - - -

Amē (gōbūr)

Ho se, de se pōgnara - - -

Vesica:

ce par ne te,
 a vendar bo
 ta pot, jaz mislim, prava. (Lele me klaps.)
 Naj sedem sem
 ni ti prava,
 kaj leka je ubiti.
 Laskinji pebras
 in kupa zlate ~~in~~
 in manj zdeljote.

Čine (hudoživina):

Tavašnji dan
 je vsa hvarna,
 samo, da se presmici
 ose. to in to
 in to in to,
~~pa~~ her kot nagorvici.

Vesica:

Polinij Čine me, kaj zelay to prava,
 pustitaj, ti pravim in pazi.
 in pravi, kaj naša heljica žite

in belisni so njuni jekani.
Crne: Gornji, gornji, ki vesica zredava
 pe krelke in krelke, ne bodi babjave.

Vesica: Saj znane ti boda, bebi jino pisike
 me vesice ^{od} vesicega juna
 in podeli tam gori Triglaru ga nat,
 ki huansto gleta in juna.

Pa jerec se pleyal, na jing je prebil,
 da ne bi inigori, je pravil,
 da zelnijel pred jato, nebing bo stobal,
 prude bo poje zadaril.

To zradil na juna je majhen kraljic,
 ki zvit je, kot korji pojicick,
~~parabla, nebing Triglaru stobal~~
 a speten in jerec, kot malobje jeto,
 nam vesicam postusen, kot gascicki.

Ko Triglar je stimal se ves zetropljen
 in rajfel o casti in slavi,

In vesica - kraljica - pucelsta se
 na steno je jezico Triglavski,
 beko; da ce pumbaj cig pot se gre
 dolino prepusta no parsko.

Prepusta sta cizen, pa do Karavanke
 ni dalec cig beko Gubljano,
 pucmerje deljavo je deljivi polob
 in Gublatov opaja papblano,
 beko je zdorjavo ose v nizhiti pucelst
 in vesica tam gar ne opaje,
 hi bisko opaje in unno motri,
 bekoj blize se, blize pucplazi.

Cruc: Pa haj mi je praga le pojis ve to,
 ko vraga se dober zavodam.

O spominim se vedno, ce ^{minogreda} ~~praga~~
 pa gori ~~beko~~ na Triglar ~~je~~ pucledam.

Vesica: A vesica - kraljica, hi v moji bedi
 pa v juko ne more zapoti.

hui jate sokolor, hi gwi ~~degi~~ gwi
 x magaja ^{ju} ~~spanca~~ je kusti.
 En jizje te sokolji namu ^{gonda} ~~stara~~ pree
 ni jheca namu mogela leduni,
 iz njize se pluhuje namu hudele pode,
 hot phosti ~~phosti~~ prodymushi plamuni.
 Zato pa nimu pinte, her namu, de i ti
 ybren si horec na ptice,
 de opasam te resno - in plenum pteby -
 je hor na pokole te misce.

Cimef (you) To bide bi dober, her namu en mals
 potere mi vajdud dore mubhi
 in behni malaisc bi ^{mi pusti je} ~~zajet~~ ~~he~~ ~~tr~~,
 hie zepi so moji pas pubi.

Pésica:
 No kaj se puenicljaa, kaj tibi je to,
 her horec in gare si rajem
 in lep horec dobicik od tega smel,
 dobicik ybren in trajem. (Vitane)

Premisti si tvoj, jaz quim si na vas,
 da pun in tje malo profetovam,
 znamenem, da fructetor, heho je pri mas
 in mabo - heko - pojzvolam.

Potem, ko se punem je upam, da boš
 mi jamo in tobur spovobil,
 heko si premislil, za da, ali me,
 heko si se kamino odločil. (bolheje)

A, ke me pozabi, da mošnja mebra
 ni kupaile gleta ti obhujlam.

Sicer pa, si mošjo ja drugje doblim.

Jaz casa bujzprodno me zoublam. (bolide)

3. prijav

Črne: potem ostavi.

Črne: Lovil sam za rišce, mogoten prodam.

Ima leti se heba mi zube.

Sam, si me verica me ukavila to,

si pristne se upne obhube.

^{kyj}
 a vše, me jikani, me zoodi v gore
 ni moj laskav obljubo
 upolni zijačim na telesem inah,
 da bode le meni v pogub.

Tuziman, to reči, me ne bo gojufel,
 je delo je to preneumen,
 o, mnogo preneumen je moj je razum
 ni ~~je~~ has v tem ~~je~~ preneumen.

Če mogoč do plicer, bi piti tebe,
 da meni ne biš bi tebe

hrošiti prav ravneni gar na gar,
 bi se pa ne lagje zrodilo.

Pa doli ne pidiš, magi, ravni,
 je razum je beba hrošiti' (glej part. Tuzlanu.)
 če sam ne bom mogoč drugje beba
 to beba preneumen ukreniti. (Hoče v kvio.)

(Ta odstavci se čuje kotentanje ni oddeljeni obsesti
 glasovi, bi se polagoma slojajo. One partane

pozoren in obstoji na pragu in gleda pozorno
 proti desni zidej. Po par trenutkih približajo
 dečki, njim na čelu Janez. Zgrajo se vsake.
 Nosijo bele rube, na glavi ~~papirne~~ črke
 s tri pogle iz papličnega papirja. Ko so prišla,
 beli pred seboj, prosi Janez

Janez: Kampanija staj!

Dečki (obstoje)

Janez (prosi): Lev krani.

Dečki (nagovarja obrat na seboj, leži, da gledajo v vrsto str.
 ječi proti Cimetovi hiši).

Janez (hodi pred vrsto sem in tja, kakor častnik): Tako,
 zapravite si, približajo mura sli boje. Sedaj pa
 pripravimo kretelo odmor.

Dečki (obstoje pri kreteli odmor s desno naprej)

Janez: Kakor danu znanje, zebot's bilu, mi ne to
 smete biti vni tehaj shujaj v vrsti. Sedaj pa:
 Razhod!

Dechi (shróisje, vni ij mste.)

Gene (kekhe, des nun je sívita izvestna misel v glarr): No, no, fashér, ali se quete vyáhe. Lypó je to, lypó!

Janey: Koy ne, da je lypó!

Gene: Pa se lypó bi loto, ce bi imeli quare soblyé.

Janey: F, rometa! Èi jikh pa mi!

Trcha: Hye bi jikh dobili?

Gene: Recite vassim staxim, noj jikh vane kuyyr.

Janey: To je pa kolikar, kakiv isto kuar za gros.

Trcha: Vii, da jikh ne!

Gene: Pa bi loto lypó, ce bi jikh imeli!

Janey: Saj quaram, da bi loto.

Trcha: A, hje vyeh jikh.

Gene: F, no, bi se je dobile.

Trcha: Hje meli.

Gene: Za denar prosod.

Dechi: F, za denar, vrede!

Trcha: Ho je pa mi.

Onu: Năsi stari ga imajo sorti.

Shha: O, reu, de ga imajo.

Jany: Sams, ne dojo ga.

Onu: Potem ga je pa teta dobito dingira.

Onu: Keho neti?

Onu: Keho ga pa dingi doba, a?

Shha: Năsi oie gurdajo, reu, bravo --

Jany: Mi pa oieo pšenice --

Shha: Pa behils pa pomeks.

Onu: Năsi Tomas ga furas in sme tutei vedno denarja
doolj.

Onu: Vidis, vidis! Tuo pravis. Zarluji, zarluji fant. Za-
plujiti si je beba denar, fantici, zarlujiti. - Pa
si ga zarlujite oē si mi si bugite prave rable
in -- --. Fantici hej ga je rojale, s samo reb-
lo -- --? Pusko! Pusko mima smeti rojale, de
kehole pomeri, usteli in prci: bam!
To bi bilo nebay, prava puske! Bams! Kaj

faktiči.

Liha (resignirano): A, kaj li govoriš, če pa ne more biti.

Čuc: Kdo pravi, da ne more biti? Lahko je, on je lahko, samo volje je treba. (Pre + hris.)

Fine: Denarja, denarja je treba, ne pa volje.

Liha: Kaj volje!

Janez: Količ je treba, li dejal.

Fine: A kaj, da je le denar.

Čuc (pinose in hris pinho): Glejte ji, obori!

Liha (je gnetijo obrog Čuceta in ogledujejo pinho.)

Janez: Ali je prava?

Čuc: Seveda je.

Liha: Prar take na pivoletniks?

Čuc: Kaj pa da!

Fine: Koliko pa stane take?

Čuc: Mungo.

Liha: Koliko kistovet denarja pa je.

Fine: Kje nebi! Sto! Najmanj sto, kaj ne Čuc.

Erne: Pa je deit'hoel sto, ee ne ee see.

Teich: He, entisee!

Erne: Nihole je ne pramo smeli. Take je ee!

Teich: He, hje! Nihole ee!

Erne: Jay je ram daam!

Teich: (ee jekundeer poggelooje ni pbeeme potem mescriptur -
Erne te).

Erne: Da, da, daam je ram ni meboje pramem, da boote piheli:
Bum, bum!

Erne: Oog gna, holike lo staler.

Erne: Holiker? Nie, prar wie.

Teich: (met poggelooje, hehm pje.)-

Erne: Da, da, jekunje je ram daam.

Teich: He, he he immentur.

Jany: Pa hehe ee steler je mye?

Teich: En hej halke stelfamur.

Erne: Me dalee nise.

Jany: Pohje, te, hehe ee stelje.

Orne (jsem razhajuje). Vidite, lebede se odprce, potem se nabore.
(Vzame iz žepa malo in ga vtakne v cev.) Potem se ga zopet
zapre. Potem se napne peteline --

Dechi (se smejijo.) Heha, peteline --

Orne: Da, peteline. Vidite to so petelini, male, mlad-
rica, podobna petelinikom, zato ji jemu reče: petelini.
Tukaj upodaj pa se jih spriži, da podarijo penabojke
na tate gumbek, hi ježe malo, da poči.

Orne: Pokojite, heh se pihate.

Dechi: Pokojite.

Orne: Pa kam.

Arha (opeda se jecno) Vidite kamle gori na puzgale trica.

Orne: E, delic je!

Dechi: Dredelic!

Arha: Le pshusite.

Orne: Dvino videli. (Dvomi. Ohrci radovcino gledajo,
kubedi. Ohrci se gledajo, potem.)

Arha: Zadet je, zadet je. Vidite ga, je že padel. Ponj grem!

(vdoliti o puer, hanner je vshelil Erue.)

4. prizor

Prizorji bez stike.

Erue: Sam vam pišker ni nabija. Lakker bodete parustehor
sheljele tice, helme sem jaz tega. Sam postusajte,
hez nam pravim. Tamle gori na hglarskem
shatorju je dosti lepih sokolor. Se hvicete iti
jih sheljet, nam sam pišker. Piventi po
murete nabeljene ptice meni, ja to nam
sam je vrhemu poljo prebno.

Stichi: Ne, ali res?

Janey: Dva takor, ofersker.

Erue: S cofom?

Erue: Dva takor, vrhemu pišji. - Toda, helme
pimno, iti murete mad sokole ni jih je
sheljate, koliksu mozice veliker. Ali
hvicete?

Stichi (u vrelu) Ja, da hvicemo, hvicemo

Jany: In kedy naj gremo?

Cruc: Takoj.

Time: Se danes?

Cruc: Da, se danes.

Time: projeede kriskun, Pa bo kmalu noc.

Cruc: Taj bo je prav. Predpriprava je bo na sokole je mora visiti vedno v tenis.

Zubraj, se vedno vidite voluce je vololi ob-
hrojajo krigarski rok. Najveci jeli je zjutraj v
svetjem zraku, ki cakajo, kdaj se doizne voluce
tam na ozhodu. Ki se perhizite v shelals,
da vas ne opazijo spreznj ptici. Potem
pa po njih.

Jany: Pa, kodi bo sbratelj? Toliko mas je mi pris,
ker imamo ravno eno.

Cruc: Tam jih vam se neboj rebj. Taki cicu ne
bo imel proje, pa se lepo zorstite. Ce mi
nashelite prav mnogo te fiveli, dobite, ko

se vnete z nek pogje prar puskor.

Fine: In pabljor?

Erne: Oboje.

5. prizor.

Prejzunji, Misha.

Misha (povine uzheljenega pokola) Gledajte ga!

Sechi (ga gledajo) Hm, kako je lepo.

Erne (za se): Tako znamenje! (Glasno) Takih je
gri ~~na~~ vse polno.

Jany: Kako ima prille oči.

Fine: Čepur je mrtov.

Jany: In tako skrivane hrenlje ima, kakor pest.

Erne: Fo je pod...

Fine: Na puce, hi ga je ushvelil.

Sechi (pustajeno) ~~Uu!~~ Uu!

Erne (vzame stia): Soj je ubit, hi ga je beli,
(ga vije na klopi) Sedaj pa na delo! Telo,
idite domov in gremite rebj nabaviti, pravda

sudi hruba. Če pa hoto lehkro uhraadi
 doma sklobaro, naj jo le. Ne bo nobenemu
 žal, če jo le simel. pri rebi stavle gori
 o skalebi. — Vidite je mraki u. — Po se
~~le~~ bolj govori, pridite sem, da vam damo
 priske, potem pa greste. — Lano doma
 ne smete ziviti nikomur, hej je vaša ve-
 men.

Anka: Kaj pa je? Kaj?

Janez: To je prokur. Pojdimo udaj domov. Mi
 so vam račun: jezika je zobe fantje

Tone: Saj nisimo babe! Pojdimo!

Erna: Med ^{tem} pa jaz ne pobeham priskarim.

Dečki: Pojdimo, pojdimo!

Anka: Kaj pa je vendar. (mraki u.)

Tone: Kar pojdi. To je prokur! Pojdimo! (belodlye)

b. prigor

Erna, potem rešee.

Ona: (same) Sedaj to je bilo pripravljeno vs,
 da hoc na pohole prisnemmo. (Premišlje)
 obukom svojje? - lks kaj men nar!
 Samr, da dobriček otmenmo. (Gleda ustrelje
nege pohole.) Pričetek je dober in znamenje to
 se zdi mi dobaj zapeljivo.

Pohole ustreliti tu doli v parni
 zeto se mi zdi pomembjot. (Trigone tice je
noge in ga ogleduje.)

Se mor mi tega, ker se zvedel
 je v polnčinskih visinah žoljenja,
 poznal nisi barbe zbrblitl nijim,
 slovesnega nisi stremuljenja.

A jamar en pok in pa grnile se
 prvasna je boja narara.

~~Pa~~ ~~to~~ ~~je~~ ~~umuml~~? To človek je bil,
 hi v mačnik nijnim pu tara.

Vesica (pude) Glij, glij, kaj sima ni odhod u dobil?

Orne: Ne vidis li ptica - rokolca.

Tako je, da reasih je sreca prave,
a v drugo pa shoz in shoz smole.

Vesica (gleda rokolca): Saj to je pa tisti, ki meni sledil
na pihomi moji je poti.

Lousile sem ze ga, privedem naj bo,
da hje se ga smol ne peloti.

En danes govor je manj letel
je zopet v dolino v Triglaras.

Sedaj pa miy pbiork, to shel je zedel!

Pri koncu je boje zabara,

Ne ric ne bis gledal, kam vesica hiti,

~~addant in doline pushiga~~

hje delo in drazi in bega,

in cas pride v brestem, ki sheljina bo
v Triglarju na boje zalega. (Ornetu)

Pa, hje se dobil ga, si urkelil ga sam?

Orne (pokazi ji koncu pushine seri):

Le púistka je čame od strela,
 Podúsoj me vesica, mejur je svet
 in svet te je čaka púles.
 (črta)

Vesica: Sem res padovecina hej zopet izreem.

Čme: Le danes na bor u odpraviti
 mi čete izbuna pogumnih obola,
 hi, reem, da pre dobro opari.

A, ti pa joki rodi ha zar pod Triglar,
 hju sieta, da bor zapšinejo,
 lepo joki pajusti, hot quar u to jeli.

Vu dugo pa sami je rejo.

Zdaj púistka u svetem, da púistka jim se dan
 in nehy zaritkor sheljiva. (črta u črta)

Vesica (name) : Hej vse ti naredil je goli demar,
 se spetka človeška, grabljiva.

Čme (prine u brč nehy púistka in zaritkor) :
 Zdaj tu je vojje s katerim pomag

u iztrebi.

Kraljevstva naj vesô ~~h. p. p. p.~~

Vešča :

Zacaram profje, sva vešča želim,
kari tebi želim jo mi reči. (Stejne roho
nad pušbe. Nohje med njimi ^{ge hip} oplamti mali
plamenci, znaki carovije.)

Na roho strel

iz najdeljših del

najle volod pol

ki mi reči

ki bil naš rod,

ki neponod

ki rosi smel

moj status stan.

Kraljeva v bran,

ki je reči,

de me Triglar

pejimo prav.

~~T. T. T.~~ Zato pa pušbe, ho uvelitel

le gleda, da me boš zgrešila.

Po svoj ji dar,
ji rešim čas

Čimvrač pokolor boš ušel, da,
vselej sembolj svet bo zagledal,
(^{z boga} bater golumi, rešim zgrešila. Nre.)

7. poglavje

Čime, potem dečki

Čime (vam) Če rešica mi zgraven pomega
u bati mi pamega mega.

Dečki (pudejo opumfina z nehabitimi in plivami isto mislo
od pšani, kamne so preji odšli)

Jany: Liden, pmo jim ušli dar.

Čime: Dečki, da mes boš me šisi.

Jany: Sedaj nas ne bo mišic see plival, (Čime) Tam pmo sedaj.

Čime: Ali ste se dobro pripravili.

Dečki: Dobro, dobro.

Čime: Jaj vam plegnil bar do plice iz stinnika za malce.

Fime: Jaz pa sem probarel kje v kasti ni hleb kruha.

Faney: Jaz sem izkopal pet hlebov iz zasko.

Erne: Ho, no, bo že, bo že!

Viha: Ka bi ni bilo. Ampak bo vam šecem Erne, da
kudi gotovo dobimo prebne palje, bo se venemo.

Erne: Če prinerete dvoti rokolor - vesela.

Faney: Kje so piške?

Erne: Tukaj so! Tehni prvi naj ne piške, drugi ne.
boje, ker piške brez netoja je varnostno malo ved.
ni, kakor najbolj brez piške. - Tu sinete!

(Razdeljuje piške in gorilke med dečke.)

Faney (vzame piško) Dobro je! Sedaj gremo.

Fime: Larus, tema je in mi ne znamo poti.

Dečki: Saj je res! ^{Kakor} ~~Tam~~ naj gremo, bo se veno kam
s prazno

Prejšnje vesela.

Vesela (u prikazuje v ozadju kromaj vidno v čimem pláscu
in nasa malo prebille, podobno kromici.)

Le zmanor obreči, le z manor,
 i jaz grem tje gori na Triglar.
 Vodila vas bom zanesljivo,
 da pojedete kačico je prar.

Erne (je sil pijs kotec in prineru redoj mal koničke)
in smekhoru rajci ter škropi obreke,

Tu p' prebilo hih krajec jaz vodo
 naj deca vas se piškropine,
 za delo karistur ob enemu
 pi bogu vas piškropine.

Reffer

Ledaj ga napuj in sledite
 tam lučici pi goro.

Se s'ubrad: Naj bog vas obiani!
 ledite jaz boćim je to.

Veica:

Ledaj je menoj
 mi prjate + bog. (Volhaja)

~~By~~ O temi vas vodim
 na Triglar novej!

Z menoj!

Dečki (gleda za risico libro, haka si lile huj lastne volje. Puni kaj u mehanicno, lebi da gje, debe opazi kar vedu na otroci.)

Eme (je gledal za odhajajicimie, game u robe prilicimie) inkole) Z beudo pridgaj pobro,

z dejanjem pa je. jenuji,
potem los lep. in pa potem
in plodjen los na jenuji.

Nas car je em, nas dan je no!

Z u no mi ne podimo?

de kajje najveljji dan

teman spet naredimo? (velike o roblam

u. koir.)

Z autor.

II

Pod križarskim nahom. Ozave: nebr, pred njim visko
gani križarski nah, od njega rodi skozj skole me pr.
zavestozjha skozj moa dermi in lesi skole. Noč.

d. puzar

Visce in Kraljica visci

(Nehajocis je vse klor. V temu se vidijo kromaj sprednje
kraljice križarski nah le v temnih oblasih. Visce so skute
za nahom, da jih spricillom miselosti.)

Visce (novidna moiristoun):

Krajimo, krajimo, krajimo, krajimo!

Križarska kraljica je naša pravit.

Pajimo, pajimo, pajimo, pajimo,

da se tam doli na zbuja zavest.

Kraljica (prouce vse pere, spijaj. Nam čisto čino z glatim prebkanu
obleko mi na glavi petogoljno, ogujimo zvezdo.)

Hej sestra jtrajarki, vem doli na plan!

Zahaj mu je matam peccate?

Kaj mi je, mi bekrat je naša oblast.

Se malo sem doti slojete.

Kesce (se piskajojo je bogarobim, nekrom in od obeh strani
pustijo doti po stoji. Ko pustejo do hvaljice, se
napravi skupine. Tve in malo heljoh mi imajo
obrazo zelote p' emirni pafjotani. Trihi se
p'eti na glavi mala p'irica.)

Pra risca: Smr p'iste hvaljice.

Luzga " : Kaj namu zaporec?

Trufje " : Zeli p'arile mozice?

Čebata " : P'ovohlo ijubiti mozice p'rasno,
da beba nazaj bo po Loci?

Peta " : ~~Pa ne, da v'elto~~ p'imeis namu rest,
da gremo nazaj do Savinje?

Pate " : Pa greva parojcha ~~z'itil~~ i tam zajari
~~si~~ na glavi mozicne bogruje?

Vu risca (se p'ilekanijo.)

Thaljeica: Ne per, ne drugo! Le eno hi nam
 se vada to moe razodele,
 her delo mi mnogo je misli, štiti,
 ostel činar ^{hinkso} ~~je~~ kjele.
 Sokolja zelga razinile se
 obrog in obrog je Triglar,
 mi heta mi spavec in dela štiti,
 pomizanje napovedara.

Poirici sem čuka. Je rajal Triglar
 mi a rajali tako je gorvil:

Te risce, hi zelaj ^{meui} ~~je~~ na hbitu vada
 quas kematu ne ho heta pomvil,
 zajedele ² ~~mi~~ ¹ ~~je~~ ^{moje} ~~je~~ ^{prece},
 osv. hii in osv moe mi ipite,
 in merto, da puseil bi heta jih junde
 po budo le mene puvite.

A jaz pa vada sem quas nehote
 ij ma ² ~~mi~~ ¹ ~~je~~ ^{moje} ~~je~~ ^{prece},
 ij ma ² ~~mi~~ ¹ ~~je~~ ^{moje} ~~je~~ ^{prece},

hrbda

a au, ~~h~~ čul je, zagrmel je dan,
da n' dušo ieru zehrepetela.

Postusala vin in ^{je} zopet pisal
sajjase
~~je~~ ~~zopet~~ seke gorniti:

"Lakole po evro mi upanje se
ni to se mi mura spobusti,
Le omi edini, ce dobi jola to,
spet reise nazaj prepričajo
ni mene in prijaje, bi sto jola in sto
z juncastronim spet osvobodijo."

Pera reisa:

Duje nam, guje nam, se pisele tabo,
da ta se golajem pajpase.

Thaljeas:

A pusto pa bude! To veste same,
da maglo steno in jih pase.

Lungo reisa:

Pa kaj je stuti uclaj's odpovise?

Furje:

Tu hoto nam zalego to unise?

Čebata a:

A bolj se merami, hert stari nam so,
a bodsivnosti bodo mladici.

Peta vîca: Te pore je leba y krebiti nam,
bdrasli pogonej kmelot.

Šest: Z mladici je pič, he si ne, u nam bo
krišaniho to se mašicavot.

I. puzer

Prijinje, vîca-majalca.

Vîca (pude od druge spredaj):

Kaj čujem, kaj čujem? T. tanjuge spet!
N, hee spet me ne obupajte.
Znamo je mesto da spravimo jila.

Vîca: Of, natice sijte, of čijte!

Vîca: Tam dol j četa, hi puste ne hoc
na nas madlejine je ptice.
T, zadržijo hroie izbiti me.

Dva vîca: Izpeti bi ljudi mladice?

Vîca: Klasiu? Tajko bo! Ne mogla se šal
h četira lovska mi mlada,
ni gnezle mladicev moram leje.

Tejhi bi jsti nashakarveta.

Druga vesica: Ko stari potrelili bodo, potem
pogine mladina zi sama.

Tretja vesica: Nekteri ja revsca odrasli so je.

Četata in peta vesica: No, to prepustite le namu.

Četata vesica: Kaj pshubeli bodere pladski obor,
na metlah ^{in skale} ~~spornih~~ odhitiva,
mladiem silvelihim, ~~ki stari me bo,~~
ho v gnezdi obor polojiva.

Peta vesica: Mladina vesica u rada gosti
s pomurjo lepo slapsico - - -

Šesta vesica: Tako bo me v pedu, da pluh se ne bo
preganjala nase hufico.

Kraljica: Zdaj upanje noro zbudite se ji.

Lokator zraj v hmelhim ve bove.

Na ozpod in ^{na} vseru nas hufi bo pograbi,
ni vii bodo nase opode.

Tu bo naj stiji; ~~in~~ ^{ker to} vesdim je car! (Znam.)

Zato je zaplinski roštilj,
- kraljica tam doli pečena mes fles
bodrimanti pače oca petre.

(Ples neše, nekake rajalne roje. Vozem je nekoj kraljinstvo,
- kraljice gozdega. Pa se gillje prouci da se vidi, leku
emi odori. Ples nehe na tra naćim, da que zusej r
viseino mi se oca vesece prygube za kraljovskina
reham. Kraljice que zaduje in ho je ostala sama,
se za hipe postoji pod rukom, potemu hodi zjime. Vozem
pitane neloj' bane prajw.)

3. prizor

Jany, Luba, Tine in drugi detki

Lećka (pridejo je prunam, opremljeni, leku kumam pruge dejanje
od druge upudaj)

Jany: Tu je mala pavnica.

Tine: Odprismo se! (Lede)

Luba (glada, hje bi oca pot delje): Saj hudi pota mi videti
naprej.

Faney: Kam je neki zgovorila besnica, bi je zmiraj ita puda
namu?

Liška: Spod je ita; raj amne kti je kemalu jutro.

Mi: Belprrijmo se! (Lidjo)

Sim: Sem pa je tako utrujen. (Se nadeloni na svoj nablatkati)

Faney: Ta mi ne zaspis.

Sim: Ah, kje!

Faney: Evdno se mi zdi.

Liška: Kaj pa?

Faney: Zahaj nam je lue defel, naj gremo je besnica.

Liška: Broj sedi, zehaj?

Faney: To je je us, da pu velike re in razume tudi na
čarovnje amjela - -

Liška: No, potem je gearal beko besnico, da nam je
kuzala pot.

Faney: Vendar je evdno!

Liška: Mi! Saj trem bratjem je pa se celo par zvezde
iz neba kuzala pot. Zahaj ti nam besnica ne

mirze, hi je se manjra star.

Janey: O, heji, heji! To mi teker!

Stiha: Če mi sako je pa drugače. — Ti j bo jib pomor pokeli,
ko u zdani!

Janey: Če bōs hej zadel.

Stiha: Pomor le videli, če bōs to kaj.

Janey: No pomor videli. — Jaz sem kačev (Papeže va-
hlebniki, zgame ij njige hlobar in je.)

Stiha: Šislis, da jaz ne? (Tudi papeže nahlebniki in je.
Hretika pum.)

Janey: Čudno u mi je le zoti, zehaj Bue mi šel z uemi
lovit.

Stiha: J, star je mi težki hodi.

Janey: Šislis, da le je to?

Stiha: Kaj hi bito pruzaga!

Janey: Mi nam bo del, rebji? Bog se?

Stiha: Če nam je dal priske, nam bo del tudi rebji.

Janey: Kje naj jib dobi?

Tomu ni drugi dičihi (u zaspali.)

Tomu (u zaspali): Za denar --

Janez je najrajši ni u se ogleda Tometu.): Tometu poje
paru denar po glavi.

Šiha (u obline ni videli spedece Tometu.) Sej ga, raj je
zaspal.

Janez (u tudi obline): Sej je res ni drugi tudi. -
Zbudina jsh!

Šiha: Duiti jsh, naj prospe melo. Tudi ro. Ho
bo heta, jsh je gubidina.

Janez: Pa naj spse.

Šiha: Tanti u bo pucto.

Janez: Sedaj se najajra, potem me bo cara. (Uta hltar jsh)
(Neine pema. Tuglavshi nel. pucine rdece janti, melo
za njim se lehno prelli. Polici jar se najinja
redur sej nazdol. Mroginci jar jubanjaga
poluca u polagoma pojšini po ovem pogreju.
Vendor policia prellota se ni haki mrcena, da bi se

vse natanko razloži. Prvi besedilni opeva
 grškega solunca in to. Polagoma se spremeni
 v pesca zarja o belo prelota. V triglarskem nebu
 se prikazuje ~~sko~~ oblog kralje Triglarov: boginje
 spara z dolgimi lasmi in dolgo prado, hebror se
 slike Jchoor iz starega testamenta. Podoba je dr.
 pomen in ne pome piti silkana, ampak, hebror, da
 je je očena narava prissla o kamen bespar,
 shiga rha. Oa dalec se čuje kretaki, pomoni
 žvižg volkel.)

Janey (plane poklonci) Ali čujš?

Leha: Kaj?

Janey: Lahol žvižge.

Leha: Čul sem nehoj.

Janey (budi druge): Vstanite, vstanite! Za grede!

Pine (v sanjeh) p. lo mas. Po mas grede!

Janey (Puncta): Vstani, vstani! (Jas bene.)

Pine (se zbudi): Če pa sem? a tu! Sanjeh se mi je

Janey: Ni čas za priporočanje. Vitani.

Prime (vstaja): Sanjalo se mi je, da gredo zandayi
po vas, her ~~ni~~ imamo puške brez de-
voljenja.

Arha: Saj bilo res kmalu kaj takega. (Vzame puško)
Jaz je zaganem in prepod.

Janey: Ale ni morec. (Dunje) Tak', nekajste že!

Prime: O, hebo sem jaz lačen. (Dunje vstane)

Arha: Pa bi bil jedel, namreko da epis.
(Povorno pohoji žigji.)

Janey: Čujte, čujte! Lokoli! (Prime za puško.)

Arha: Lokoli? (Prime za puško)
(Zopet žigji in blizji.)

Janey: Pazite, sem leta. Provarite se!

Arha: Nabavim puške.

Prime: Saj je res. (Báseji puške.)

Arha: Vi bi se pežbali, če se ne bi spomnili jaz.

Janey: Pazite, pravim!

Dečki (ie zvrste + skupino. Vi mišje + nebo zadržj!)

Tine (pukšičem) le, glijte, kaj pa je tam?

Dečki: Kje?

Tine: Tam gani!

Janez: Kaj?

Tine: Kaj!

Šiha: Kje?

Tine: Ali ne vidite? Tam v skeli vidite obraz.

Vri (re pukšičje) le, kaj je res! (Zbeje mirazen.)

Tine: Kaj pa to zdej?

(Zogel jezje soltor.)

Janez: Čujte jezje!

(Ed dema pride oblak in gubije triglarški rok, tako da mi nič videti obraza, fude mltoba se spremeni + bolj inedito lue.)

4. prizor.

Puščunji, Kralj Triglar.

Kralj Triglar, rodicarna postara, + dolgi piri helje + sarkimno ro.

a fine term mobile in mol.

leari, pubeaje izprist naha na oder. Na glori nari belo,
 s mehanu prebano pokrivalo s obliki bizlarskih
 nihor. Negro glas je mozgicem. Ohaj, behan se ga
 je puje videlo s plahi na skeli. Na sprednji
 stani helje se bliscu, od vraku do tal bel pa
 men, behan zurgujen sneg. Po letku mu
 nisi em plase.

Pozdrav ^{mu} ~~mu~~ / obvoji ~~mu~~ ^{mu} nisti!
 Pozdravje oca vas Triglar
 Lenu le menu priate ste - prate?
 Lepo je to, lepo in par.
 O, mnogo mipla gostile nistov,
 mevoj hiva, cum parate,
 de su pri menu nove site,
 ljubavi goste pridobi;
 ljubavi goste osmorini,
 ljubavi mare je svoj rod
 ni oca kedne s lastar pito,

hi naj jih varje vzgojiti.
 Tako si mislim, da sem le meni
 i si vsi prikriti ste. --
 A kaj ta vidim, kaj pomeni,
 da piske & psalo vzeli ste?

Misha (u shrajfi med tem, ko dirje krepčijo staklo):

Lur lovi mi!
 Na por puz šli
 sem ga pod rok Triglavu.
 Se vzbamur --
 in streljamo.
 Ni lepa to zabava?

~~Knez;~~
~~Triglav;~~

Res lepa je zabava, dečki
 in vzbamur hmitno je.
 Porejte mi pa, kaj lovite,
 ki dirje streljate kože?

Misha

Oj, Lur deli pa si misno,
 da šli na dirje to kože.

Mi prišli le, puno me pokole,
Ne verim pa, lije se, dobe.

Kraj: (Kau) Pokole, puzet je mlađina
puzetun + gora, pun prišta!
Kaj to pomenu, hoto je ubješt?
velkoe je prište misel ta?

(Whokun) Ohoci moji, hoto podet nas
na deto to, hoto prište del?

Zahaj pa namu ne pokole,
zahaj na drugo ne jival?

Kei misliti ni pač ne namenu,
da ští ste kao tako jami,
da mihi tege van ni ubješt.

Šiba: Lami gotovo ne bi ští,
her ludi prište ne bi misli,
bi nam jto + to Lene je del.

Kraj: Lene? Kato to je obrisi?

Šiba: No, puni, bi mas je podet.

En prikazal je, naj imu sokolor
marcheljainov na isto im. pto.

Thaly: Zakaj pa on jih poketuje?

Miha: On pticar je; prodal jih bo.

Thaly: Obarci moji, li pohota
poznate ptica ~~bramige~~ ^{bramega}?

En ruti brabina ptica to je.

Je ptica mēba jasnega,
je ptica, ljubljena visava,
družica naših je planin,
prijateljica solunca, luči,
svojajnica noči, tonin.

T probeli leta po visinah,
z očerom bistrim gleda, ~~pa~~ dan
ni pazi nobo na golazen,
hi v dolu rije - svetlo plavi;
o rije, da mijo svetlice,
da drug za drugim pada best,

Strade praharje, urbori,
de gade brast, ce ni prae Ernst.

En, ko gobazen je opazil,
kot skela sine 'spod neba
ter jo prgrabi in jo nusi,
kako sovno pobit zna.

Tako izkucelje po ravninabi
micenje pretli ptič planim.

En ti zeto bi se preganjel
in sketjal se, doline psm?

Arha, Saj je dejal sem, da mi nimam
pauze od rebe ste na lov.

Če pravis, da mi s tem gresimo,
pa pomeur se ipak domor.

Toda Erue nam je obljubil,
da pretliki sabelj' nam bo del,
ce sem pobolov pimeur,
ko zbu nes vojabo bo izval.

Jaz (u ohrožji.) To zdej sme li, smo besne,
 Trčine nam obljublja pu,
 Pomisti hebi ou drugače
 poter ~~iz~~ ^{hodu} izbrat / betaljan.
 Pravilne prište, svetlje patlje,
 ko hile prava prište ti,
 In ^{le za to, da} ~~le~~ ¹ ~~dobimo~~ ² ~~je~~ ~~ga~~
 na ^{smo} ~~so~~ ~~ga~~ ~~ne~~ ~~po~~ ~~hote~~ ~~je~~ ~~ti~~.

Staf Kralj:

Te vidim, deca zpeljane,
 da teje havi niste si.
 Souditor dela to zdelani,
 hi pobol prihajno je nani.
 Zdelani misija o zemlji nje
 ni izprodjeda svet in pad,
 nad zemlji Termini dake zaskuplje,
 mlacim, da brez pretle nad
 o sebi nani hi se utopila,
 o luzdelju ~~pa~~ ^{se zupitel hi} ~~ga~~ ~~je~~ ~~ga~~

o prea poez dom in pod zgnatila
in lepo mu sledila bi.

A, ~~Lejla~~, čimte dečki, zopaj pritejbe
na pishu, que so za vas.

Pa pusti poete jih nestrli,
kar pishel bo za to ⁴ ² ³ ¹ rasi čas. (Blaki z gine z rube,
abrava v pheli mi veic videti. Zopet je polno,
lepa, duosna svetlobe.)

Pojdite gori in pogledjte! (Je proti nebu, dechi
za njim. Tri stoji tako, da gledajo cez gubno
na drugo stran proti ozalju.)

Tam dol siame je parau,
tam dol je Tret, Gurica, Fata
tam staroslavni je Jadravu.
Tam dol je polno nasih brator
in polno vster ljubih ~~je~~ je,
hi vci so navrotbojeni
in po prvobedi krepene.

Pa tamo gori na severu
 tam gospodstvi je polje,
 tam trava, sta in bisra žila
 tam žitelj naše plave je.

Vu to je, deca, zemlja naša,
 slovenska tam je tekla kri.

En ozo to zemlja, peske, hote
² ³ ¹ ^{pre}
 naj pomagaj se spusti ?

Le ^{peščini} to bi to spusti,
 namote bile bi za vas,

da bujem levo prepuštili
 bi mis pravo in zemlje hras.

Tahet obron, puške o roke,
 ho quisel bo odločni dan.

Le za potrodo delocaj puške,
 nihdar pa zabitacem o hran. (Prište doli)

Zdaj slechi se, obron idite
 in pridno radite moči. (Techi gres je najin)

Čelino v zboravem le telino
u dušno zboravje obdajji.

Janez: Le, kaj pa puste, kaj čimtu
joh igrišmo, kaj nazaj?

Abha (v puchine) O, kaj pa misliš, kaj jaz ro nose.
Hm, se nazaj mi jih dajaj!

Truc: Pa kaj pusti se ne bom
primeli ptičar mi z gne?

Kralj: Le pobolajeni bodite,
breedi lepo to pami se,
pa puste mi nazaj grčite.
Za vas pa to vije mi.
Le radite, kot sem naročil
belene proje zdaj snoti,
da v pohle vaših grane sile,
da v prcu se rodi pogum.
Čezje vaše proti svetnu
postenost bodi, bistri mi.

Naj buja nam bo na kajunost,
 Največji gnes hinarstov je,
 ubienut mi človeka vedna.

Lobote mene, bo je vse.

Proboči svetstov in svetstov,
 bo govor bodi vas pouro.

Po njem melej, povod pamajte
 je brate praji plagi kro.

Fantoci, zdravo! Zdrav solite,
 bo pusti čas, piblicem vas, (pobaje nazaj)

pehret su dol je brate vedali,
 kot silni, harmonisti plaj,

da vesice bodete quegnali,

hi mi je halton tam nede,

zasnuznjemmi probodo deli,

ponoqnu medli punit, gozje. (Pre or

ozdelju in u zgubi med phalami, Seichi
gledajo osupli za njim. - Premier -

5 prizor

Prejzujte huj kralje.

Tina: Kaj mislite, kdo je ta.

Anka: Se oglašas!

Tina: No, kdo?

Janez: Kdo drugi naj bo, kakor kraljevski kralj.

Vici: Kraljevski kralj?

Anka: F recede. Ali niste videli, da je imel
prebno prouo na glavi?

Janez: En ber nacuhnik je prišel ven iz shel.

Tina: Pa bi bilo lepa, če bi bilo pšeljati.

Anka: Vse bi bilo pogubljeni.

Tina: Pa kakor imer pšole in časteh.

Janez: Ne pustite, da bi jih pšeljati.

Tina: Prav je prav, zahej bi jih pšeljati. Prav
no leho radi žive, kakor mi ni se
kristni so.

Anka: Prav imas. To res ni je nes.

Prine: Telo napovimo, hehur nam je naróšil kraj.

Vri: Taki, da!

6. prizor.

Dušanji, vesica - vragarica.

Vesica (pisla napovljena, hehur ^{zicela} - "porega dejanija"):

Oj' hoci'ri mladi, naprej, le naprej.

Loherlor bo gori je dosti.

Prine: Ne bomo "šaljeli", ne zeli se nam prar.

Arha: To same so kerute narósti.

Vesica: Le shelpajte fentje, polen vam jaz dam
vebra in glata na obilo.

Janey: Kaj' bo nam glata

Arha: in kaj' bo nam greber.

Prine: Pa če ti se pes me tr' lito.

(Prine je pisla vesica, je hui zopet obledela in sej neli
"je gaznovel obtele.")

Vesica (jim haje - predpasnikom glatunim):
Poglejte aboci, veber in glata.

Ziri, beku soluce bliscu se.

Dečki (spredaja v predpasniku.)

Tine: Če nase bi bilo, ko bilo bi kraj.

Vesca: Ne bo ^{ram} se lahko zgodil se.

Tiska: Ne bomo jemali, Tomaso roke
ni z njimi lahko pridobimo. (Dečkino)
Nadlegnimo steno, če hočete pa
tam doli v prepad prepnujimo.

Jany: Fako je, teta je,

Liha ~~le ročica je~~ (Govor proti vaji)

7 prigor.

Puščinji, hrelj.

Hrelj: (risbe na steni.)

Tržarha zgini prec' odbrat.

Zdaj kuhaj sem se jaz gospod.

Vesca (potepeno odbrat na levo zgodaj.)

Dečki (odbrat na desno zgodaj.)

Laitor.

III

~~Levanija, levanija, levanija!~~

Bojst ali planinec. Lepa, mešana noč.

1. prizor

Vesica - majarka

Vesica - majarka (napadljena, bebov dunge vesce, čim z lučico
na glavi puzte od lesne.)

Pred njimi hodim,

jim pota vodim,

da se gisti -

En zlataj + temni

naprej jih vodim,

prednjimi hodim -

~~Vesica~~ prepred globela!

Lej, le le joks.

stoma in tu,

A brez sledu

naj gošnjeje,

prosimer! (bodo.)

2. prizor.

Aljaz Gany in Peter Spanec

Gany (sinaj Spanecij gospoda)

Spanec: Pa hej tako ~~silno~~ me pumbej biseis?

Porej mi hej biseis? Kam gera?

Gany:

Le eahaj pogledam, ce par ora puste,

hudo bi se lena ne smeral. ~~Glode na~~

nie strani. Zagledal odbojajec majarka.

Pogled je majarka, tam doli je gre,

ce hej se fantoci ostali?

Fantoci jeli hrive in skumice gora,

da vse bi se prepade popali.

Narival nas hej je rivi Triglar,

naj hitro je veser ~~je~~ ^{je} ~~adrijan~~

in z ognjem bizlarshim zoderico ostrel

in prarito posteno poparim.

Pa strel sem to, ~~in ne pti~~ ^{gigant} ~~ga~~

in me poti je to

kat' mée se púšel ne proti.

Príchoj okroha, ^{potem} in usparaj jaha tu,
da sleže ne papulye v žmúti.

A jaz pa se séšer teboj pletim,
ja z oguzjem triglavskim domu zapodim.
(bolšale za séšer)

3. prijav

Spanec (poje otroci): ^{Kajine,} ~~ne poznate~~
okrošički ri²

Jaz sem okrošički spanec,
ki poboj deti.

Če je deca hmelna,
zapnem ji oči,
daru ji sledbo ~~spanje~~ spanje,
spet se okupi.

V spanju ji prišaram
lepilo, niganje parj,
haos ji tek ~~huj~~ pobojem,

da me želi najj. —
 bi težka dela
 in hudo' lepi,
 meti nima z rami
 hrizer in šulij.
 Jaz šulij priženem
 hudeim dam pokoj.
 Kake, huda nima grehe
 je prijatelj moj.
 Gub pa me preganja,
 slaba svet rodi.
 Slaba svet pa mene
 vedno prepoti.
 Jaz um šulick spomen
 da pokoj delim,
 zleto ~~pa~~ ga imoelini
 dosti preskubim.
 Zdalej spoci svete,

Kdo de jpsme je.
 Tho se nam zajdeha,
 spomnste se me. (Na dolgo zajdeha, de
 njezori zdelanje skuro sugestivno upjira na
 gledalce. Lopi malo pui de ga obrvi tabje ne ppozija.)

4. prizor

Prizorji, Dedi.

Liha: Verte kaj, vraga sem je ist danes.

Jany: Pa vendar, kaj smo se dogjeli!

Liha: To je je res, de bi slovel te beko hndem me bil.

Jany: Saj sem jaz tudi.

Vi: Vi smo hndem!

Liha: Selo prisjmur! (Lede.)

Jany: Fmäs prör! Prisjmur! (Fusli vede)

Vi: Saj je res! (Ledeje)

Fino: Cudno je to, da se nam je pshagal hraj. Nihedar se ni bilo
 deseti, da bi se bil konun.

Liha: Haj li mehi bilo, ne bi ubogali smo staro babo?

Tina: Khatr namu je panyala.

Shiba: Tu je khatr a ramu je gato! Khatr se?

Vii: Khatr se?

Fauzi: Teli je se domor. O jiji, jay je khatr khatr! (Liji je khatr)

Shiba: Khatr khatr khatr. Boma je potem khatr khatr.
(Khatr khatr)

Spanee: quishchilja a oquedje in ptese gud nyoma, pojic

Diddidi diddi diddi - fi-dom!

Diddidi diddi, diddi!

Shiba, hi je plinjani

najicaji khatr khatr!

Diddidi, diddi, diddi - fi-dom!

Diddidi, diddi, diddi!

Je spanee
~~je khatr khatr, eod pomagani jini~~

~~Diddidi, diddi, diddi~~ Dappet se oshipe!

Shiba, khatr khatr nam,

a paitale khatr, a khatr,

odjane nej nam plinjani,

propeli našo past.

Didladi, didladi, didladi - bi-dam

Didladi, didladi, didladi. (Nehajanti.)

Zaprifje zgorj, zgorjeh ajte! (Dolge zube, obroci
za njim je nepol. spajju.)

Naj ranje nam lepje
se v spajju tem prikazujejo,
zlučijo našo miš.

ni naš pravo obhajjo,

da forte, kot nehič,

se bti haki vitiži,

hi se za dam in vod,

se bti, zborceli se

vstaj in puzovod. (Zopet glasi)

Didladi, didladi, didladi - bi-dam,

didladi, didladi, didladi!

Či ranje se nam bližajo:

Prihaja haki z gori. (Je puzovod v gori, tih, da

štoje za prijimi; razpne ocelite pojedlav. Grotla
rije uparavho.)

5. prizor

Prijimji, Triglar & spumistom

(Grotla pride & murgotim hiel, oder se zaroti & magriini
kući. Trzopjeja pride & rofjem spumistom Triglar.)

Triglar:

Oj blagru ti, mladina speca,
oj blagru ti, nedoljni peck!
Zaredaj se, da ni bodicnost!

Pr. teli se ravnat ko peck!

Pisil ko čas, ko bi stopila
na glas za demorino & bran.

Taj pride ti, da ^{se} dricahels,
da pride sivi probele dan.

Da te golovo bi dragla,
obupi duh in um, telo!

Tebe ko ti redaj jehajem!

Narfopej nute za nute!

(Prezipe)

(Graba z igra hrušnic. Z ozaljša pilanaka
neboj mislega naraščaja, ki igra proti
raje, h katerim igra godla. Ob koncu raj
se napravi zimerna slupina obala hruš.)

(Ob ~~sto~~ ~~slupina~~ slupina se neboj črna stoji,
oder jeterni in ribe zrine. Zopet je vse
libo, lepa meščina nōc in oboci spe.)

6. quizas
Oboci, Luce.

Luce (pusti vj neboj črna od leve spredaj s svetilke, lehy h dopi se
vse se stobja.) Čudno je, da jih ni domov. Na vas
je pohani, ne nič plake! Kunda ne bodo gredatili, da
sem jih zgradil raj. Gufe mi, če bi hote prišel me to!
(h oboci) $\text{\textcircled{R}}$ Gje nehi so: ¹/₂ (Tose, potem zagleda opice oboki)
ohr, buhaj so! Spe! - - -

Faney (v spenja) Kralj briglarshi, hrušubajal,
h zgradil se prav godla.
Vse miče ti punitimo,

ustvarimo ti dobro noč! (Febuarja zaja)

Čine: Kaj govori? - Janja! (Preniškuje) Dobro, da
sem jih našel. Zbudim jih in domu jih popeljem.
Vid vas mi bo hvaležna za udar. - He! Janez,
Asha, Čine, Francelj, vohante! Vohante!
(Joh. čine in podi.)

Ašerici (poлагана glude.)

Janez: Kdo je?

Čine: Jaj, Čine!

Janez: Kaj to? (obohum) Fantje, popeljite ga. Činete, Ta
nas je lepo potegnil.

Ašerici: Kje, kje?

Janez: Tuhaj!

Asha: Kaj hoče?

Čine: Domu vas popeljem.

Asha: Znamu že sami. Saj bo kmalu dan! (Sopi pred
Činete) Ti govori, tibi ne bomo postudali nič. Zjima!
Fantje, zapredimo ga!

Arno: Pa zabalj?

Luča: Ki je osum, zabalj. Ti si nas godil na hira pota.

Tine: Ti si nam objublil meho.

Janez: Ti si nam ubajl obeljetu sohle, hee mi prav.

Zgini, če ne! (Poligne puško in jo nastavi proti njemu.)

Danij (napravi Armeta, ki gleda.) Za njim, za njim!

(Ta speh poteka poje strani in hite za njim, hica:) Za njim, za njim! Zagostimo ga.

Fartar.

IV.

Secunija belor v II. stiki; mešena juče.

1. prizor.

Englar (vnu)

(stoji na robu ni gleda nazaj.)

Li mi se dobi, mi se dobi?

Premalo si je rob grozot?

Je zemlje naša res prolesta

relec medlinosti in zmot,

hi v narodu se se preplazile

in uničile njego pravo,

da hute njuje je pozabil —

ne čuti se povraga kos. ² (Pride doli)

~~Da ga, se pa slabi~~ Groje moje, sive ptele!

Dam njujei hute berave.

In narodu ti, hi si potrdem,

kamisto li imči me?

Ne gane te kopljenje hute?

Ne dăișt puzujă, Luce, puzujă ?
 Pogălită e, da puzujă din nașd ! ~
 Puzujă puzujă, mîc în puzujă !
 Uj doigă e în puzujă, ce e
 nașd e, da puzujă e puzujă
 mîc puzujă doli g mîc e e puzujă
 mîc puzujă puzujă e puzujă. —

2 puzujă

Puzujă, puzujă puzujă.

Kraljica (se puzujă e puzujă) O lăhă puzujă puzujă ! -

Pogălită e, da mîc puzujă tu,
 Puzujă puzujă puzujă puzujă.
 Puzujă puzujă puzujă puzujă.

Puzujă:
 Puzujă:

mîc puzujă puzujă, da puzujă ?
 mîc, puzujă e, puzujă puzujă,
 mîc, puzujă puzujă e puzujă - -

Kraljica (se puzujă) mîc puzujă mîc puzujă puzujă.
 A lăhă puzujă, puzujă puzujă.

o naprednem tebeu rci mi,
k opasam te, hodo naj bi pital,
bi nas od tujaj zaprosi²

Triglar:

Prar jamc Gior u njajas,
hebu ti pac narada je!
A rudi, da par u bealhem pidi
junika bi to zaprosil te.

Krefica:

Junika, hebe, sem potomec,
hodo bi te junicka bil?
V rudiem rodu, da bi rjth u,
hodoj se tele junicka rodil,
bi mene bi puzual od tujaj
ni psohodil junica stam²
Zato je narod tvoj prelu se,
seliscu in presci zupau.
Li ne poznas nerloge u njemu,
bi shodi ~~u~~ rci, kot tujci bic.
Nerloge te nam dobro pija,

her delo dobrih zplini o mi!
 Zato pa rika moj, trecorno
 se mislno o svojo usodo udeja.
 Se pade čas, ko mi pretane
~~rečati~~
 in za rehinaj! (Ljube.)

3. prizor.

Triglar (sam.)

Triglar: (sam.) O, bita mihela bo me mure,
 da nevd moj bi me izdal,
 ko oca tes murega kiroletje
 na staji um um ocvr stal
 ni gledal naj kot sklen oca,
 vnelje, žalost z njim delil,
 ga rabil um na moji gredi
 kolajit ga in ga bodrit. (Prezari.)
 Če pa pozabot me o rumeni
 p' vod nunični, naj pa bo:
 Oramljen hraj pomno doiga

o risare staro se glasov. (Vrhovni svet.)

(Ed delček se čuje pravi "by Puzlar inojdani", med katero zgraja mi in vrtaja jubavne gaze.)

Puzlar (po pravi) Bolnik haljion čutil navod
i o rojenu pravi je z manj,
podel mi pravi pravi recnik,
podel pliški puzlar svoj.
Zgrinile se zdaj skati mi,
ki bole staro in vse.

by Puzli navod, puzli, puzli
prejemi hectorsko gaze.

Im Puzli, ti voholika čete,
puzite ² ¹ ^{le} z duhom svojim vem,
ti edine ^{le} bis risile

mi brete rignje - dobro vem!

by puzli gni, duh vohode,
in brebte puzli, puzli mi,
de gignim belam ^{slagan} ~~slagan~~ spone

pregenit pro duseour nre.

Triglar, pridite Eurazji,
smagite mi solucin stvar!

Na plan, mladine ti pobolaha,
za dom in probode na plan!

4. quizar.

Triglar, obraci v pobolaha bi bogjta, narasceji, slavni
clanice v bogjta.

Janey: Sme sticeli, da si nas blical
in blicu in odzveli smo.

Pine: Sme utrogeli, hej si nam vbejst,
po tebi se parvali smo.

Sebe: In zelaj smo pisli, hej po hvacis?
Proej nam, hej od nas zelis?
Ni bomo reci puenisjaveli!
Zedaj nam selahs kar odli.

Triglar: Sem blical vas, Eurazji domovine,
da nam poram, da smeluh pidi cas,

hi blis pelegal u br p dežali,
 hi tihel u br i prvi nute ras.
 Za herte roje tam osrobodite,
 hjer jujna volne grozd volje,
 tam, hjer Guishe nase nebela; larne
 ipo majke roje tujeve lupeni.
 In tam, hjer oglebe i tutej zdraje doje,
 mine simble poluje i svet -
 ta - narvel belem ja, bid njezove akete,
 se, herte, noj ne bi otet?

Sokol calopi puce herte, Pognam neloje, puvosti nas hert:
~~Sokol jujna. Neloje nase osrobodite.~~

Osrobode je nas in je herte.
 Kolin i svetel bi nase ne intol telen
 Sahij mu polojemu sveta.
 Nam i svetel je Fitea Guishe in Tut,
 nam i duse je zalostna Sica.
 Polojemu in Guprovoblu polje.

Redine nam želje je srca:
 Sloboda vsem ljudem in sloboda doma,
 bez kuge in mrčne dijara.
 Slobodnost in pravednost, sloboda duha,
 pravedna in čista narava.

To misel je naš in vesi naš hralj,
 ne pobi tej misli nas zrage.
 Zaredamur se, bez voholshes slatnost
 ni recuot vca nam nelages.

Zastav.

24/II. 23
 ob 18^h

Rodito te je narodilo,
 kuniat te le volnuu je polat.

Ti narod ogzej, jaz pa volnuu
 se spinal past bi nekaj let.

Prava